

18 08 2016 г.

Гэты дзень аб'яднаў неабыякавых

У Магілёўскай вобласці прайшоў Дзень добра, арганізатарам якога выступіла абласная арганізацыя грамадскага аб'яднання «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі». Валанцёры руху БРСМ «Добрае Сэрца» арганізавалі ў розных кутках Магілёўшчыны працоўныя і экалагічныя акцыі, дапамагалі ветэранам і адзіночкам пажылым людзям, наведвалі дзяцей-сірот, дзяцей-інвалідаў і шматдзетныя сем'і. Акрамя таго, у гэты дзень у гандлёвых цэнтрах ЦУМ і «Прэстан» Магілёва, а таксама ў раённых цэнтрах валанцёры арганізавалі збор школьных прылад, спартыўнага інвентару для дзяцей з маламаёмных сем'яў.

Завяршыўся Дзень добра Рэспубліканскім дабрачынным марафонам «Усе фарбы жыцця для цябе» з удзелам валанцёраў «Добрае Сэрца»: фіналіста нацыянальнага адборачнага тура «Еўрабачанне-2016» гурта «Napi», маладых выканаўцаў — Аляксандры Няхай, Эліны Матарас, Улада Лужынскага, Ангеліны Піпер, Іны Гаўрылюк, Ягора Тамелы, а таксама маладзёжных і дзіцячых творчых калектываў Магілёўшчыны.

У гэты дзень аб'ектам асаблівага клопату валанцёраў сталі выхаванцы Цэнтра карэкцыйнага развіцця, навучання і рэабіліта-

цыі з пасёлка Глуск — 19 дзяцей-сірот ва ўзросце ад аднаго да 15 гадоў, малыя з няпоўных і апыкунскіх сем'яў з такімі захворваннямі, як сіндром Даўна, дзіцячы цэрэбральны параліч, аутызм, разумовая адсталасць і фізічная недастатковасць рознай ступені, затрымка псіхаматэрыяльнага развіцця.

Усе атрыманыя падчас дабрачыннага марафону сродкі — амаль 20 мільёнаў рублёў старымі — будуць накіраваны на набыццё неабходнага спартыўнага абсталявання і абсталявання для сэнсарнага пакоя (масажоры, трэнажоры,

цацкі для развіцця дробнай матарыкі, развіццёвыя дыдактычныя дапаможнікі, фітболы і г.д.) гэтай сацыяльнай установы.

ДАВЕДКА. У Магілёўскай вобласці дзейнічае больш за 283 валанцёрскія атрады агульнай колькасцю 3597 добраахвотнікаў. У 2016 годзе ў рамках праекта «Аднаўленне святых Бе-

ларусі» ў Магілёўскай вобласці было добраўпарадкавана больш за 30 культавых аб'ектаў, на якіх былі задзейнічаны 64 валанцёрскія атрады агульнай колькасцю 460 чалавек.

Мерапрыемствы дабрачыннага марафону «Усе фарбы жыцця для цябе» сёлета адбыліся 13 мая ў Івацэвічах Брэскай вобласці, 4 чэрвеня — у Мінску.

Удзячнасць выпускнікам

АД ВУЧНЁЎСКАГА МЕСЦА ДА ПАСТАЯННАГА

Асвоіць прафесію дапамагае «Маладзёжная практыка»

«На вучнёўскія рабочыя месцы, створаныя наймальнікамі па праграме «Маладзёжная практыка», у студзені—чэрвені бягучага года працаўладкаваны 332 беспрацоўныя выпускнікі», — паведамілі ва ўпраўленні палітыкі занятасці Міністэрства працы і сацыяльнай абароны. Гадавое заданне ў цэлым па краіне выканана на 61,5 працэнта. Большасць «практыкантаў» асвойваюць рабочыя прафесіі.

На «Маладзёжную практыку» накіроўваюць беспрацоўных выпускнікоў устаноў прафесійна-тэхнічнай, сярэдняй спецыяльнай і вышэйшай адукацыі, а таксама беспрацоўных, якія прайшлі навучанне па накіраванні службы занятасці. Праграма нацэлена на набыццё маладымі людзьмі прафесійных ведаў, уменняў і навыкаў практычнай працы на вытворчасці, якія павышаюць іх канкурэнтаздольнасць на рынку працы. У якасці стымулу наймальнікам, якія даюць вучнёўскія рабочыя месцы для «практыкантаў», часткова кампенсуюць затраты на аплату іх працы. Так, са сродкаў Фонду сацыяльнай абароны насельніцтва кампенсуюць расходы па зарплате работніка ў перыяд праходжання «Маладзёжнай практыкі» ў памеры мінімальнай заробатнай платы і абавязковых страхавых узносаў.

Адна з навацый закона «Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у Закон Рэспублікі Беларусь» «Аб занятасці насельніцтва Рэспублікі Беларусь», які ўступае ў сілу з 23 кастрычніка гэтага года — пашырэнне

кола «практыкантаў». У гэтай праграме змогуць удзельнічаць жанчыны-маці, якія працяглы час не працавалі ў сувязі з доглядам дзіцяці да 3 гадоў. Дзяржаўнай праграмай аб сацыяльнай абароне і садзейнічання занятасці насельніцтва на 2016—2020 гады прадугледжваецца, што ў бягучым пяцігоддзі па праграме «Маладзёжная практыка» будуць працаўладкаваныя як мінімум 2 590 чалавек, у тым ліку ў 2016 і 2017 гадах — па 540 чалавек.

Нагадаем, што «Маладзёжная практыка» арганізуецца на вучнёўскіх рабочых месцах, якія ствараюцца прадпрыемствамі незалежна ад формай уласнасці, за выключэннем бюджэтных. Перавагу маюць наймальнікі, якія забяспечваюць далейшае працаўладкаванне моладзі на пастаянныя рабочыя месцы. З беспрацоўнымі, накіраванымі службай занятасці на вучнёўскае працоўнае месца, наймальнік заключае тэрміновы дагавор да шасці месяцаў, складае і ўзгадняе індывідуальны навучальны план. Асабліва ўвага надаецца замацаванню працоўных рэсурсаў на вёсцы, у малых гарадах і пасёлках гарадскога тыпу. З гэтай мэтай тэрмін праходжання «Маладзёжнай практыкі» павялічаны да 1 года для беспрацоўных жыхароў сельскай мясцовасці і малых гарадоў (у мінулым годзе такіх «практыкантаў» налічвалася адпаведна 70 і 111 чалавек). А ўсяго летась на «Маладзёжную практыку» былі ўладкаваны амаль 600 беспрацоўных выпускнікоў, у 2014 годзе — 767.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

Ідзі! Маладых

ПАДЧАС фіналу рэспубліканскага маладзёжнага конкурсу «100 ідэй для Беларусі», дзе юныя вынаходнікі прадстаўлялі на ўсеагульнае агляда больш за сотню праектаў: альтэрнатыўныя крыніцы энергіі, робататэхніку і інш., мяне асабліва ўразіў праект рэлакс-капсулы студэнткі другога курса эканамічнага факультэта БДУ. Адрозныя падумала: як было б цудоўна, каб такія боксы з'явіліся і ў нашай рэдакцыі! Захацеў адпачыць і набрацца сіл — паляжаў там колькі хвілін і з новым запалам за працу. А можа, мая мара хутка споўніцца? Пра гэта я спытала ў аўтара праекта Алены КУРАНАВАЙ.

ЗВЯЗДА

ДАЕШ РЭЛАКС ПА-НОВАМУ,

ці Што вы ведаеце пра капсульны адпачынак?

— На жаль, у конкурсе я не перамагла. Грант у 120 мільёнаў недэнамінаваных рублёў уручылі хлопцам з МНС за распрацоўку адмысловай прылады для тушэння пажараў.

Але маім праектам зацікавіліся патэнцыйныя інвестары з Беларусі і Венгрыі. Я аддала перавагу айчынным. Ён папрасіў скласці бізнес-план, распісаць, з чаго будуць пабудаваны капсулы, дзе іх можна размясціць. І, самае галоўнае, акрэсліць, як з гэтых «скрынак» атрымаць прыбытак. Зараз я займаюся разлікамі. Не так даўно размаўляла з адміністрацыяй парку культуры і адпачынку імя Чалюскінцаў, магчыма, першыя капсулы з'явяцца менавіта там. Адзін бокс можна зрабіць за 700 долараў. Сакрэт у тым, што капсулу можна вырабіць з керамзіту — лёгкага порыстага матэрыялу. Але пакуль яна існуе толькі ў выглядзе макета. Адзначу, што для краін СНД мая капсула — гэта ноу-хау.

— **Чытала, што падобныя «скрыні здароўя» вельмі папулярныя ў Кітаі і Японіі. У чым унікальнасць тваёй распрацоўкі?**

— За маяй боксы грувасткія і дарагія: ад 12 да 60 тысяч долараў. Мая распрацоўка — больш кампактная і ўтульная, і, галоўнае, у 60 разоў таннейшая за замежныя аналагі з-за таннага матэрыялу.

— **Алена, як у цябе з'явілася гэтая ідэя?**

— Мой выкладчык неяк згадаў пра капсулы адпачынку, што ратуюць чалавека ад

гарадской мітусні. І я «загарэлася»: а чаму б не зрабіць такія «цуда-скрыні» ў нас? Разлікі і складанне мадэлі занялі шэсць месяцаў. Каб дайсці да фіналу конкурсу, мне давялося «прабіцца» праз пяць этапаў: пачынаючы са свайго факультэта і заканчваючы абласным этапам.

Рэлакс-капсулу можна размясціць у аэрапортах, на вакзалах і прадпрыемствах. Адпачынак можна было б зладзіць нават паміж парамі! А адна з функцый дазволіла б праслухаць у ёй лекцыю або музыку.

Апарат за 10-20 хвілін верне арганізму бадзёрасць і сілы. У боксе можна будзе памесціць ціск і вызначыць пульс. Максімальная раслабляючая дапамога водаратэрапія, светлавая эфекты і прыемная музыка. У боксе можна будзе падключыцца да Wi-Fi, падзарадзіць тэлефон і планшэт.

— **І колькі, па тваіх разліках, будзе каштаваць паслуга?**

— Гэта будзе залежаць ад таго, колькі кліент захоча адпачываць у аздаравляльным апарце. Лічу, хвілін за 15-20 можна будзе браць 3 рублі. Сёння гэта кошт кубачка кавы. Праўда, я не ведаю, якая рэакцыя будзе на «скрыні здароўя» ў беларусаў і ці захочуць яны плаціць за такі адпачынак. Мы неяк з недаверам ставімся да навінак... Але час пакажа. Спадзяюся, праект не «завісне» на паперы.

Хрысціна ХІЛЬКО.

ХТО КАГО ЛОВІЦЬ?

Памятаю, калі мне было гадоў дзевяць, я спяшаўся са школы дадому, каб пагледзець чарговую серыю мультфільма пра Эша і яго кішэннага сябра Пікачу. Дваццаць хвілін радасці і штодзень! Але ўсё прыёмнае калі-небудзь заканчваецца. Скончыўся і мультсерыял. Праз некалькі гадоў пра пакемонаў пачалі забываць, а неўзабаве з'явілася пакаленне дзяцей, для якіх вобраз жоўтага зайца з чырвонымі шчокамі (стваральнікі чамусьці сцвярджаюць, што гэта мыш) роўным чынам нічога не азначае. Але ў выніку франшыза вярнулася, прычым, здаецца, яшчэ больш трыумфальна, чым раней. Цяпер усе спяшаюцца не да тэлевізара, а... пахадзіць па горадзе, уткнуўшыся ў экран смартфона.

Усё пачалося ў 2012 годзе: кампанія Niantic Labs выпусціла для смартфонаў гульню Ingress, пабудаваную на прынцыпах дапоўненай рэальнасці. Сумяшчэнне рэальнага і віртуальнага прыйшлося аўдыторыі даспадобы, а забава займала даволі вялікую папулярнасць. Як аказалася, праект быў толькі падмуркам для нечага большага. Скарыстаўшыся дадзенымі з Ingress, усё тая ж кампанія стварыла новы прадукт аналагічнай канцэпцыі, але гэтым разам пабудавала ўсё ў гульнявым свеце паўзабытых Pokémon. Цяпер кожны можа стаць Эшам з аніме 90-х! Скажу шчыра, напачатку задума мне спадабалася. Нарэшце нехта змог падняць зацятых геймераў з крэслаў і выцягнуў іх на вуліцу! Няхай падыхаюць свежым паветрам, пабачаць свет... Але аказалася, што рэальнае асяроддзе надта агрэсіўнае для заўзятых гульцоў у Pokémon Go.

Цэлы шэраг здарэнняў, у тым ліку і трагічных, пачаў адбывацца ў самых розных кутках зямлі. Дзесці лаўцоў пакемонаў прынялі за зладзей і абстралялі, у іншым месцы надта захопленыя экранам смартфона гульцы не заўважылі небяспекі... Pokémon Go стала адной з галоўных інфармацыйных нагод лета, прычым далёка не заўсёды радасных. Некаторыя арганізацыі аперацыйна адрэагавалі на новы трэнд: РУП «Мінскэнерга», напрыклад, размясціла ў сваім «Фэйсбуку» папярэджанне аб тым, што шукаць пакемонаў побач з энергетычнымі аб'ектамі смяротна небяспечна.

Вядома, адразу ж зайшла размова пра тое, што небяспечную гульню трэба неяк заканадаўча абмежаваць ці нават ўсім забараніць. З усіх бакоў гучаць папрокі: майляў, ну які нармальны чалавек будзе ўвесь свой час праводзіць, ловячы віртуальных монстраў? Асабліва вылучаюцца прадстаўнікі старэйшага пакалення, якія адпускаюць з'едлівыя жарты пра гульцоў. У адказ чуюць: «Як пакаленне, якое зараджала вадзікі тэлевізара пад выступленне Чумака, можа смяяцца з пакалення, якое ловіць пакемонаў?» У кожнай генерацыі свае забавы, пытанне толькі ў канкрэтных людзях. Ёсць жа старая беларуская прыказка пра дурня, якога прымушаюць Богу малацца. Вось і разбіваюць сабе зацятых аматараў Pokémon Go ілбы, смартфоны, ламаюць канечнасці. А старэйшыя з вялікім задавальненнем па-свойму далучаюцца да гульні: у Расіі, напрыклад, казакі шукаюць на вуліцах гарадоў лаўцоў і праводзіць з тымі «ываваўчыя» размовы. Пагадзіцеся, не менш дзіўны занятак...

Я не прыхільнік розных канспіратыўных тэорый (часам можна пачуць думкі, што Pokémon Go — гэта ледзь не шпіёнская праграма, якая збірае дадзеныя пра мясцовасць і асабістае жыццё гульцоў), і без іх відавочна, што стаіць за новым трэндам. Самыя розныя кампаніі пачалі карыстацца гульнёй для сваіх акцый. Кавярні і рэстараны размяшчаюць так званыя lure-модулі ў сваіх памяшканнях, прыцягваючы ўвагу наведвальнікаў, іншыя выпускаюць спецыяльныя аксесуары для «палявання» на пакемонаў, банкі прапаноўваюць гульцам страхукі... Адна з беларускіх сетак аўтазаправак ужо прапаноўвае кліентам набыць пернікавы пакемонаў і атрымліваць за гэта падарункі. Калі ёсць магчымасць зрабіць на новай хвалі папулярнасці «кішэнных монстраў», чаму б гэтага не зрабіць? Галоўнае, каб была зацікаўленая публіка, а «паляўнічым» на яе знойдуцца. Толькі хто каго ў такім выпадку ловіць?..

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ. lyskavets@zviazda.by